Biblioteca Centrala Regionala Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă !

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIII
SERIA II,
NR. 5639

4 PAGINI
25 BANI

VINERI
7 IULIE
1967

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ȘI DE STAT ÎN REGIUNEA BUCUREȘTI

Tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Bîrlădeanu, Alexandru Drăghici, Iosif Banc, Manea Mănescu au început joi dimineața o vizită de lucru în regiunea București.

Conducătorii de partid și de stat vor fi oaspeții colectivelor unor unități industriale, întreprinderi agricole de stat și cooperative agricole, vor discuta cu muncitori, țărani cooperatori, cu tehnicieni și ingineri și alți intelectuali, cu activiști de partid și de stat din regiune despre munca desfășurată pentru înfăptuirea obiectivelor planului cincinal, precum și despre sarcinile ce revin oamenilor muncii din regiune, organelor și organizațiilor de partid, de stat și obștești, în vederea realizării integrale a mărețului program de desăvîrșire a construcției socialiste trasat de Congresul al IX-lea al P.C.R.

Conducătorii de partid și de stat trec pe sub falnica poartă românească înălțată pe malul Argeșului, la Mihăilești

Întinsă între dealurile subcarpatice și Dunăre, cuprinzînd importantul grînar al țării — Bărăganul — cu sate mîndre și bogate, cu harnici făuritori ai pîinii, cu orașe ce au devenit în anii noștri puternice centre ale industriei socialiste, regiunea București aduce în stema patriei simbolul spicelor și al rodniciei, la care se adaugă simbolurile noi ale industrializării.

Joi 6 iulie a.c., tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Alexandru Bîrlădeanu, Alexandru Drăghici, Iosif Banc și Manea Mănescu fac o vizită de lucru în regiunea București, pentru a se întîlni cu oamenii muncii din agricultură și industrie, cu cadrele de partid și de stat, în vederea examinării problemelor vieții economice, sociale și culturale a regiunii, felului cum sînt îndeplinite sarcinile planului cincinal.

Ora 8 dimineața. Soarele aurește din zare în zare marea cîmpie a pîinii care se află la această vreme, în marea bătălie a recoltei. Pe malul Argeșului, la Mihăilești, s-a înălțat o falnică poartă românească, pe care se află zugrăvită harta regiunii, ce se deschide în calea oaspeților, în uralele și aclamațiile miilor de oameni prezenți. Conducătorii de partid și de stat sînt salutați de tovarășii Gheorghe Necula, prim-secretar al Comitetului regional București al P.C.R., Vasile Mateescu, președintele sfatului popular regional, de reprezentanți ai organelor locale de partid și de stat.

Ca mărturie și semn de stimă trei generații de agricultori — bunici, părinți și nepoți — au îmbrăcat costumele dacice, coborînd parcă din columna lui Traian, oferă conducătorilor de partid și de stat alături de pîine și sare, mierea acestui pămînt românesc. În acest timp, zeci de tineri în costume pitorești, îi înconjoară cu coșuri de legume și fructe. Ne aflăm aproape de Argedava, străvechi și înfloritor centru al culturii dacice din vremea lui Burebista, a cărei hartă a fost reconstituită de arheologi, după săpăturile care au scos la iveală rămășițele cetății. Prof. Radu Vulpe prezintă oaspeților istoricul acestei așezări din centrul cîmpiei muntene — vasele de ceramică și argint, obiectele de podoabă care vădesc îndemînarea strămoșilor, cum și dezvoltarea acestui centru de civilizație.

În marginea unui lan de grîu conducătorii de partid și de stat cercetează recolta

Valorificarea mai deplină a rezervelor Cîmpiei Dunării

Vizita de lucru în regiune a început cu Întreprinderea agricolă de stat din comuna Mihăilești, unitate specializată în creșterea industrială a păsărilor. Reorganizată în primăvara acestui an, ca urmare a hotărîrilor Plenarei C.C. al P.C.R., noua unitate a devenit în scurt timp o puternică bază de aprovizionare a Capitalei cu păsări, ouă și alte produse agro-alimentare. Directorul Întreprinderii, ing. Vladimir Vulpescu, invită pe conducătorii de partid și de stat să viziteze sectorul avicol, care cuprinde un efectiv de peste [illegible] păsări. Halele mari, inundate de lumină, par o adevărată „junglă", marcînd etapa avansată de industrializare și modernizare a aviculturii în pas cu tehnica cea mai nouă.

Inginerii informează că măsurile luate în această primăvară privind reorganizarea agriculturii de stat în sistemul de întreprinderi și ferme și-a dovedit încă de pe acum eficiența. Producția globală va crește cu 2 la sută, economiile la fondul de salarii cu peste 1 milion, iar beneficiile se vor ridica la peste 6 milioane. Tovarășii Nicolae Ceaușescu și Chivu Stoica se interesează de cîștigul lucrătorilor și specialiștilor, cum funcționează sistemul premial, legat direct de rezultatele obținute în producție.

Vizitînd cîteva secții, printre care incubatoarele, oaspeții sînt informați că producția totală de ouă realizată anul trecut se ridică la peste 28 000 000 bucăți, revenind în medie pe cap de pasăre circa 200, printr-o îngrijire mai bună a păsărilor. Anul acesta producția de ouă este prevăzută să depășească 32 000 000 bucăți. Tovarășul Nicolae Ceaușescu și ceilalți conducători de partid și de stat s-au interesat de prețul de cost al păsărilor și ouălor, recomandînd conducerii întreprinderii să acorde o deosebită atenție acestui fapt și măririi în continuare a efectivului avicol, aducător de mari beneficii.

Oaspeții dau prețioase recomandări privind fructificarea mai atentă a experienței pe plan mondial în acest sector, astfel încît indicii noștri de producții să atingă cele mai bune rezultate din producția

PAUL ANGHEL
MIRCEA IONESCU
NICOLAE VAMVU

(Continuare în pag. a III-a)

CUVÎNTAREA TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

LA CONSFĂTUIREA PE ȚARĂ A LUCRĂTORILOR DIN INDUSTRIA CHIMICĂ

STIMAȚI TOVARĂȘI,

Vă rog să-mi permiteți să aduc consfătuirii dumneavoastră, muncitorilor, specialiștilor, cadrelor economice, tuturor oamenilor muncii din industria chimică salutul călduros al Comitetului Central al partidului și al guvernului țării noastre. **(Aplauze).**

În cadrul consfătuirii pe țară a lucrătorilor din industria chimică participanții — cadre de bază din întreprinderi, din institute de proiectare și cercetare și din ministere — au dezbătut pe larg, timp de aproape trei zile, în spirit de răspundere, cu competență, activitatea desfășurată pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al partidului în vederea dezvoltării industriei noastre chimice. Consfătuirea a prilejuit un larg schimb de experiență asupra tuturor problemelor de care depinde mersul înainte al chimiei românești. Atît în plenul consfătuirii cît și în comisii au fost relevate succesele însemnate obținute în această importantă ramură a economiei noastre naționale, precum și unele neajunsuri ce continuă să se mai manifeste. S-au făcut numeroase propuneri care vor contribui, fără îndoială, la îmbunătățirea activității în această ramură.

Organizînd consfătuirea, conducerea partidului și guvernului a avut în vedere o largă consultare cu activul de bază din industria chimică, cu muncitorii, tehnicienii, inginerii și cercetătorii chimiști asupra măsurilor ce trebuie luate pentru lichidarea neajunsurilor ce mai dăinuie în acest sector, pentru asigurarea unui progres mai rapid al industriei noastre chimice. După cum știți, a devenit o practică a partidului nostru de a se consulta cu activul de partid și de stat, cu întregul popor asupra problemelor de bază ale politicii interne și externe a țării noastre. Dezbaterea de către masele largi a principalelor probleme ale activității noastre economice și sociale are un rol esențial în adoptarea măsurilor și soluțiilor celor mai eficiente pentru progresul general al României. În acest fel se asigură valorificarea experienței și înțelepciunii maselor, participarea lor activă la elaborarea hotărîrilor privind dezvoltarea multilaterală a societății noastre, stabilirea căilor celor mai juste pentru progresul tuturor domeniilor de activitate. Aceasta este una din trăsăturile principale ale democrației noastre socialiste în continuă dezvoltare și perfecționare, care contribuie la întărirea legăturilor între partid și popor. **(Aplauze).**

Întregul popor, urmînd neabătut politica marxist-leninistă a partidului comunist, înfăptuiește cu elan programul dezvoltării economice și sociale a României trasat de Congresul al IX-lea. Rezultatele obținute în anul 1966 și în prima jumătate a anului 1967 demonstrează elocvent realismul planului cincinal. După cum știți, în 1966 principalele prevederi ale planului au fost realizate și depășite atît în industrie cît și în agricultură. Primele 6 luni ale acestui an oferă, de asemenea, un bilanț pozitiv, arătînd că există toate condițiile ca și prevederile celui de-al doilea an al cincinalului să fie îndeplinite și depășite, ceea ce are o deosebită importanță pentru realizarea obiectivelor cincinalului. Rodnicia muncii desfășurate în toate ramurile economiei, pe întreg cuprinsul țării, își găsește expresia în realizarea planului producției globale industriale pe primele 6 luni ale acestui an în proporție de 102,2 la sută, obținîndu-se peste prevederi o producție în valoare de 2,1 miliarde lei. Față de perioada corespunzătoare a anului trecut, în semestrul I din acest an s-a înregistrat un ritm de creștere a producției industriale de 13,6 la sută. În cursul primului semestru al acestui an volumul investițiilor executate este cu 20 la sută mai mare decît în primele 6 luni din anul trecut. În același timp, planul de export a fost îndeplinit în proporție de 105 la sută, livrîndu-se cu 19 la sută mai multe mărfuri decît în semestrul I al anului trecut.

Nivelul productivității muncii în industrie a înregistrat o creștere de 10,3 la sută față de semestrul I al anului care a trecut. Creșterea productivității muncii, efectele acțiunii de perfecționare a organizării producției și muncii în întreprinderi, eforturile depuse pentru ridicarea eficienței activității economice, pentru reducerea cheltuielilor de producție se reflectă în creșterea acumulărilor socialiste: în primele cinci luni s-au obținut beneficii peste plan de peste 1,2 miliarde lei. Rezultate satisfăcătoare se prevăd în acest an și în agricultură. Lucrările agricole au fost executate în condiții bune și primele indicii ale campaniei de recoltare a grîului arată că producția va fi superioară celei prevăzute în plan. Faptele, cifrele dovedesc că economia noastră națională continuă să se dezvolte în ritm susținut, că potențialul material al societății sporește, ceea ce asigură o bază trainică pentru noi succese în înflorirea patriei noastre. **(Aplauze).**

La toate aceste realizări o contribuție de seamă a adus și aduce industria chimică. Ritmul de creștere a producției industriei chimice — de circa 21 la sută în 1966 și de peste 20 la sută în prima jumătate a anului 1967 — este superior tuturor celorlalte ramuri, oglindind atenția deosebită acordată de partid și guvern acestui domeniu important al economiei noastre.

Industria chimică are un rol din [illegible] mai important în viața economică [illegible] îndeosebi în producția bunurilor [illegible] sum, a îngrășămintelor și insec[illegible] delor cerute de modernizarea agricult[illegible] voltarea rapidă a industriei chimice în anii construcției socialiste este ilustrată și de faptul că numărul salariaților din aceste întreprinderi a ajuns în 1966 la circa 120 000. A cunoscut, de asemenea, o dezvoltare intensă activitatea institutelor de proiectare și de cercetare științifică; acestea au adus o contribuție prețioasă la toate realizările obținute de industria chimică românească.

Conducerea partidului și statului dau o înaltă apreciere muncii entuziaste desfășurate de muncitorii, tehnicienii, inginerii și cercetătorii care lucrează în întreprinderile și institutele chimice, aportului lor la înfăptuirea programului de dezvoltare a chimiei în România, la progresul general al țării **(Aplauze).** Pentru activitatea rodnică desfășurată pînă acum, în numele Comitetului Central și al guvernului, transmit tuturor chimiștilor cele mai calde felicitări. **(Aplauze).**

TOVARĂȘI,

În vastul program de dezvoltare multilaterală a României socialiste trasat de Congresul al IX-lea al partidului, industria chimică ocupă un loc deosebit de important. După cum știe, cincinalul prevede dezvoltarea într-un ritm rapid a producției de îngrășăminte, fibre sintetice, mase plastice și a altor produse și subproduse destinate satisfacerii multiplelor cerințe ale economiei naționale.

Analizînd rezultatele de pînă acum, apreciind succesele obținute, se impune să atragem atenția și asupra rămînerilor în urmă ale industriei chimice, manifestate îndeosebi în producția de îngrășăminte și mase plastice. Nerealizarea integrală a planului de producție în industria chimică creează greutăți și

(Continuare în pag. a II-a)

CARNET UNIVERSITAR

Cine îndrumă ucenicia științifică a studenților eminenți

Un cunoscut om de știință scria: **„Cea mai dificilă problemă a muncii de cercetare este cea a oamenilor care trebuie s-o facă..."** Apare ca o înaltă obligație socială pregătirea cu răbdare, căldură și exigență a viitorilor noștri intelectuali.

O părere unanimă este aceea că **forma cea mai eficientă de îndrumare atentă și exigentă a începătorilor într-ale cercetării — studenții cu reale aptitudini pentru o asemenea îndeletnicire — este antrenarea acestora în activitatea științifică a cadrelor didactice.** Sînt cunoscute numeroase exemple de savanți care grupează în jurul lor o pleiadă de studenți eminenți, cărora le dau spre rezolvare teme din planul de cercetare al catedrelor pe care le conduc. Dorința studenților de a pătrunde cît mai adînc tainele științei este întîmpinată cu solicitudine de numeroși dascăli. Se constată că, sub directa îndrumare a maeștrilor — stimulați și de încrederea ce li s-a arătat, și de dorința de a nu le înșela această încredere — tinerii cercetători obțin rezultate dintre cele mai frumoase.

Dar iată și reversul. Întîlnim cazuri cînd în colaborarea catedre—studenți rezultatele pozitive se obțin cu încetinitorul. **În facultățile timișorene,** de pildă, chiar președintele Consiliului U.A.S. din centrul universitar, Marian Bistriceanu, recunoaște că **„participarea celor mai buni studenți la activitatea de cercetare a catedrelor s-ar ridica la 142. De unde atunci această timiditate în antrenarea studenților eminenți la rezolvarea unor teme din planul de cercetare al catedrelor?** Căutăm răspuns în însăși activitatea de cercetare a catedrelor. Aflăm că în unele colective (clinicile de radiologie, oftalmologie și farmacologie de la Institutul de medicină, catedra de hortiviticultură a Institutului agronomic, colectivul de reparații din cadrul catedrei de automobile și tractoare — Institutul politehnic etc) tematica cercetării științifice se schimbă de la un an la altul. Că în unele catedre ale Institutului agronomic, Institutului de medicină, Facultății de chimie industrială nu toate cadrele didactice participă la ciclul complet al elaborării fiecărei lucrări științifice: unii fac măsurătorile, experiențele, observațiile directe, alții evaluează rezultatele și redactarea finală a lucrărilor. Că la Facultatea de limbă și literatură română anumite lucrări rămîn în faza „culegerilor de date" (exemplu: o parte din cercetările în domeniul folclorului).

ADRIAN VASILESCU

(Continuare în pag. a III-a)

Excursii școlare

ORADEA — de la corespondentul nostru.

102 excursii, cu peste 5 000 de elevi însoțiți de cadre didactice din regiunea Crișana, își ramifică itinerariile pe meleagurile țării. Primele sute de elevi au și pornit la drum.

Lunile iulie și august vor fi așadar dedicate excursiilor. În nordul Moldovei, la Baia Mare, în Iași, Bacău, Piatra Neamț, Argeș, Porțile de Fier, zona industrială a Banatului... Locuri de popas și de recreare ce oferă elevilor date sugestive despre trecutul poporului, despre istoria sa contemporană.

CUVÎNTAREA TOVARĂŞULUI NICOLAE CEAUŞESCU

(Urmare din pag. I)

altor ramuri economice, îndeosebi industriei bunurilor de consum şi agriculturii. Astfel, în primele 6 luni ale acestui an agricultura a fost lipsită de circa 50 000 tone de îngrăşăminte. Specialiştii din agricultură apreciază că aceasta echivalează cu cîteva sute de mii de tone de cereale în minus. Vă daţi seama ce înseamnă nerealizarea planului de către industria chimică la îngrăşăminte şi la alte produse. Asupra cauzelor care au condus la nerealizarea planului s-a discutat pe larg în consfătuire, şi nu numai în consfătuire. Cauza principală rezidă în faptul că unele unităţi ale industriei chimice nu reuşesc să lucreze cu întreaga lor capacitate de producţie. Perpetuarea acestei stări de lucruri este urmarea unei preocupări insuficiente din partea conducerii ministerului, a conducerii unor întreprinderi pentru punerea în valoare a tuturor rezervelor de producţie, pentru asigurarea funcţionării normale a unităţilor chimice. În unele întreprinderi se mai întîlnesc încă dese manifestări de indisciplină şi dezordine care provoacă avarii şi greutăţi în funcţionarea instalaţiilor, în îndeplinirea planului de către întreprinderile respective. Este necesar ca ministerul, cadrele de conducere din întreprinderi, specialiştii, toţi muncitorii să acţioneze cu cea mai mare energie pentru folosirea integrală a potenţialului industriei noastre chimice, pentru funcţionarea tuturor unităţilor la capacitatea lor maximă, pentru realizarea planului de producţie la toate sortimentele.

Trebuie să spunem, de asemenea, că o serie de greutăţi sînt provocate economiei interne şi comerţului nostru exterior de calitatea slabă a unor produse ale industriei chimice. Industria chimică nu aduce în exportul nostru o contribuţie pe măsura bazei tehnice care i-a fost creată; ne prezentăm la export cu un volum mic de produse chimice, iar unele mărfuri oferite nu sînt solicitate pe piaţa externă. Ministerul Industriei Chimice nu a ţinut şi nu ţine seama în suficientă măsură de necesităţile pieţei externe, pentru a produce ceea ce cere aceasta. Aşa cum s-a arătat în consfătuire, e necesar să se acorde mai multă atenţie diversificării producţiei, pentru satisfacerea optimă a necesităţilor economiei naţionale şi cerinţelor exportului. Trebuie spus că ministerul nu a acordat atenţia cuvenită calităţii produselor chimice, nu a luat măsuri pentru înlăturarea neajunsurilor şi greutăţilor ivite în această direcţie. Or, îmbunătăţirea continuă a calităţii produselor este una din condiţiile de bază de care depinde progresul rapid al industriei noastre chimice şi de aceea conducerile întreprinderilor, inginerii, tehnicienii, toţi oamenii muncii trebuie să acorde mai multă atenţie decît pînă acum acestei probleme. Lupta pentru ridicarea calităţii tuturor produselor chimice româneşti la nivelul produselor similare pe plan mondial este o îndatorire de onoare, o obligaţie patriotică a tuturor oamenilor muncii din întreprinderile chimice. Sîntem convinşi că ei vor răspunde cu cinste acestei îndatoriri. **(Aplauze).**

În anii trecuţi au fost importate din străinătate nu numai instalaţii complexe, dar şi utilaje care, cu un mai mare efort din partea proiectanţilor şi constructorilor de maşini, puteau fi realizate în ţară. În perioada 1961—1966, volumul importurilor pentru industria chimică a fost de două ori mai mare decît cel al exporturilor. Desigur, în parte, aceasta îşi găseşte îndreptăţirea, ţinînd seama că industria noastră chimică este în plină dezvoltare. Aportul industriei noastre constructoare de maşini la dezvoltarea industriei chimice a reprezentat însă în şesenalul trecut numai 22 la sută din valoarea utilajului. Industriei chimice îi revine sarcina ca, paralel cu sporirea exporturilor de produse, mai ales prin îmbunătăţirea structurii şi calităţii acestora, să diminueze importurile de utilaj, solicitînd mai substanţial aportul construcţiei noastre de maşini la înzestrarea tehnică a întreprinderilor chimice. În acest cincinal ponderea utilajelor construite în ţară este mai mare decît în trecut. Ţinînd seama că actualmente există unele rămîneri în urmă în această direcţie, care pot crea greutăţi în darea în folosinţă a noilor unităţi industriale chimice, cu repercusiuni asupra întregii economii, Ministerul Industriei Construcţiilor de Maşini, întreprinderile sale trebuie să acorde cea mai mare atenţie executării la timp, în condiţiuni bune, a utilajului.

O altă problemă asupra căreia doresc să mă opresc este preţul de cost ridicat al unor produse chimice. Se ştie că o serie de instalaţii puse în funcţiune în perioada 1960—1966 nu au atins nici pînă în prezent indicatorii tehnico-economici proiectaţi. Astfel, instalaţia de polietilenă a realizat numai 64 la sută din capacitatea de producţie stabilită în proiect. Indicii de productivitate la această instalaţie au atins 67 la sută din prevederi, iar preţul de cost a fost depăşit cu 51 la sută. La P.V.C. emulsie Borzeşti nivelul producţiei a ajuns abia la 48 la sută din capacitatea proiectată, productivitatea muncii nu s-a ridicat decît la 45 la sută, iar preţul de cost s-a realizat în proporţie de 139 la sută. Celuloza Călăraşi produce încă şi acum cu 47 la sută din capacitatea proiectată; realizează abia 31 la sută din productivitatea muncii stabilită, atingînd un preţ de cost de aproape trei ori mai mare ca cel proiectat. Situaţii similare se mai pot întîlni şi la alte instalaţii chimice.

Este evident că asemenea stări de lucruri nu mai pot şi nu mai trebuie să fie tolerate sub nici un motiv. Sînt necesare măsuri urgente pentru lichidarea rapidă a acestei situaţii, pentru realizarea parametrilor tehnico-economici proiectaţi la toate instalaţiile. E necesar să acţionăm cu toată hotărîrea pentru a lichida în cel mai scurt timp depăşirea consumurilor de materii prime şi materiale, pentru a asigura realizarea producţiei la preţul de cost planificat. De asemenea, este necesar să se ia măsuri eficiente pentru realizarea în toate întreprinderile chimice a indicatorilor de productivitate a muncii prevăzuţi în proiecte. Este oare admisibil ca la noi să lucreze într-o fabrică de trei ori mai mulţi oameni decît într-o întreprindere similară din altă ţară? Sînt mai puţin pricepuţi muncitorii, tehnicienii şi inginerii din România? Funcţionarea ireproşabilă a unei industrii chimice, înzestrată cu utilaje automatizate, moderne, cum este a noastră, impune un regim de ordine şi disciplină desăvîrşit. Neglijenţa, indisciplina, în mînuirea maşinilor perfecţionate nu se pot solda decît cu grave prejudicii pentru economie, pentru interesele clasei muncitoare, ale poporului. Trebuie să punem capăt indulgenţei, nepăsării, să asigurăm respectarea strictă a regimului de muncă propriu unei industrii avansate, de înaltă productivitate. La ce foloseşte faptul că un muncitor, tehnician sau inginer care a părăsit o instalaţie pe care a fost pus să o supravegheze, îşi face autocritică după ce a adus pagube de milioane de lei? E aceasta în folosul clasei muncitoare, în folosul construirii socialismului în ţara noastră? Trebuie să punem capăt acestei stări de lucruri, tovarăşi. Critica, autocritica sînt bune, sînt un instrument al dezvoltării noastre sociale, dar acolo unde se încalcă disciplina, unde se nesocoteşte îndeplinirea exemplară a obligaţiilor, cei vinovaţi trebuie să tragă consecinţele, indiferent cine sînt.

Acesta este şi sensul măsurilor stabilite în ultimul timp de partid şi guvern, privind reglementarea mai judicioasă a orarului de lucru, întărirea disciplinei muncii. Considerăm că toţi conducătorii de întreprinderi, toţi oamenii muncii au datoria de a asigura traducerea în viaţă a acestor măsuri, în interesul economiei naţionale, al bunăstării întregului popor.

După cum ştiţi, în toate ramurile industriei naţionale se desfăşoară în prezent o intensă acţiune de perfecţionare a organizării producţiei şi a muncii. Roadele pozitive ale acestei acţiuni se văd de pe acum, ele contribuind la creşterea productivităţii muncii, la scăderea cheltuielilor de producţie, la creşterea rentabilităţii economice. În unele întreprinderi ale industriei chimice această acţiune a dus, după cum s-a arătat aici, la unele rezultate bune. După părerea noastră, ea nu se desfăşoară încă cu toată intensitatea, nu a dus la luarea unor măsuri mai hotărîte. Ministerul Industriei Chimice trebuie să asigure perfecţionarea, pe baze ştiinţifice, a organizării producţiei şi a muncii în toate întreprinderile acestei ramuri. Introducerea metodelor celor mai avansate de fabricaţie care s-au impus pe plan mondial şi care, de altfel, sînt prevăzute în proiectele instalaţiilor pe care le-am importat.

După cum se ştie, în cursul acestui cincinal, pentru dezvoltarea chimiei au fost alocate investiţii în valoare de peste 31 miliarde lei. Se prevede atît dezvoltarea centrelor chimice existente cît şi construirea unor noi combinate. În 1970, din cele 16 regiuni ale ţării 14 vor deveni puternice centre chimice. Realizarea uriaşului volum de investiţii prevăzut de cincinal în această ramură pune în faţa proiectanţilor şi constructorilor răspunderi deosebit de mari.

În ultimul timp au fost luate o serie de măsuri care au creat condiţii mai bune pentru îndeplinirea planului de investiţii. Se cunosc acum din vreme amplasamentele şi volumele de investiţii, s-au adus unele simplificări în munca de proiectare şi aprobare a documentaţiilor, s-a îmbunătăţit sistemul de finanţare; se acordă un sprijin deosebit şantierelor industriei chimice, punîndu-li-se la dispoziţie materialele şi forţa de muncă necesare. Dar, aşa cum s-a subliniat în consfătuire, realizarea planului de investiţii în chimie continuă să fie grevată de deficienţe foarte serioase. Trebuie arătat că dacă pe ţară, în primele 6 luni, investiţiile anului 1967 au fost realizate în proporţie de 43 la sută, iar în cadrul unor ministere de peste 50 la sută, la chimie s-a realizat numai 32,9 la sută din plan.

Tovarăşii care au vorbit aici ne-au asigurat că s-au luat măsuri, că proiectele sînt gata aproape în întregime. Din felul în care s-au desfăşurat lucrările pe primele 6 luni nu s-ar putea trage o concluzie prea optimistă. Din păcate, în acest sector realizarea investiţiilor întîmpină neajunsuri foarte serioase.

S-a vorbit pe drept cuvînt, în cadrul consfătuirii, şi s-a subliniat şi cu alte ocazii, faptul că nu întotdeauna s-a acordat atenţia necesară alegerii soluţiilor tehnico-economice celor mai corespunzătoare condiţiilor ţării noastre şi nivelului mondial de dezvoltare a chimiei. La proiectarea unor lucrări s-au admis soluţii care au scumpit în mod nejustificat lucrările, au dus la risipă de teren agricol şi la consumuri mari de materiale de construcţii şi instalaţii.

Un număr de întreprinderi chimice importante s-au construit fără un temeinic studiu economic şi tehnic prealabil, ceea ce a favorizat manifestarea în acest sector a spiritului voluntarist, luarea unor hotărîri improvizate, întîmplătoare, nefondate din punct de vedere tehnic şi economic. Aceasta a avut ca urmare şi unele discrepanţe între dezvoltarea chimiei şi interesele economiei naţionale, orientarea unor eforturi materiale spre direcţii care nu corespundeau întru totul acestor interese.

Grave neajunsuri a generat practica deschiderii unor lucrări chimice fără proiectele tehnice şi studiile economice corespunzătoare. Acestei practici trebuie să i se pună capăt cu desăvîrşire. Motivările aduse, încercarea de a demonstra că derogarea de la aceste norme se face în interesul accelerării îndeplinirii planului de investiţii, respectării termenelor de dare în funcţiune a obiectivelor noi, s-au dovedit total iluzorii. Dimpotrivă, departe de a contribui la grăbirea construcţiilor, acest stil de lucru s-a soldat cu daune importante pentru economia noastră, a generat încurcături şi greutăţi, a împiedicat lichidarea mai grabnică a lipsurilor ce se manifestă în acest sector. Este cunoscut faptul că începerea lucrărilor la marile construcţii chimice de la Craiova, Turnu Măgurele şi altele fără proiecte tehnice şi economice s-a soldat cu ridicarea costurilor lucrărilor respective, precum şi cu tergiversarea îndelungată a intrării lor în funcţiune. Nici pînă astăzi nu există de fapt un proiect tehnico-economic aprobat al Combinatului chimic din Craiova. Suplimentările peste ceea ce s-a stabilit iniţial au depăşit 600 de milioane lei. În mai, Ministerul Industriei Chimice ne-a informat că abia la sfîrşitul anului va fi în stare să prezinte o situaţie definitivă a combinatului. Folosindu-se, de asemenea, argumentul realizării la timp a planului de investiţii, anul trecut s-au cerut derogări pentru începerea construcţiilor chimice de la Piteşti şi Rîmnicu Vîlcea. Lipsa proiectelor a întîrziat însă deschiderea şantierelor, a frînat ritmul construcţiei iar în prezent lucrările pe aceste şantiere prezintă o serioasă rămînere în urmă. Faptul că am dat de un an de zile derogări nu a dus decît la risipă de bani şi mijloace, scutindu-i pe tovarăşii care se ocupă de acest sector de răspunderea de a prezenta lucrurile bine puse la punct spre aprobare. E de înţeles tovarăşi că asemenea stări de lucruri trebuie să fie lichidate cu desăvîrşire, pentru că admiterea începerii lucrărilor fără proiecte nu numai că nu ajută la grăbirea construcţiilor, ci dimpotrivă sînt o sursă de întîrziere, de dezordine şi greutăţi.

Deşi avem 5 institute de proiectare în care lucrează peste 2 800 de proiectanţi, nu s-a acordat suficientă atenţie bunei lor funcţionări, specializării judicioase a acestei activităţi. Ţinînd seama de faptul că industria chimică se va dezvolta şi în viitor în ritm rapid, precum şi de posibilitatea exportării unor instalaţii şi proiecte, este necesar să se asigure îmbunătăţirea radicală a activităţii noastre de proiectare, specializarea riguroasă a grupelor de proiectanţi. Pe această cale se vor putea lichida rapid o serie de neajunsuri care mai dăinuie în acest domeniu, va putea creşte rolul proiectanţilor în realizarea la un nivel calitativ din ce în ce mai înalt a planului de investiţii.

Şi în domeniul construcţiilor şi montajului se manifestă o serie de neajunsuri provocate de neglijarea îndelungată a organizării şi specializării întreprinderilor de construcţii-montaj. Crearea unui minister special pentru construcţiile chimice şi rafinării a adus oarecari îmbunătăţiri în acest domeniu, dar desigur sîntem încă abia la început. Volumul mare de lucrări ce urmează a fi executat în aceşti ani cere luarea unor măsuri hotărîte pentru perfecţionarea în continuare a activităţii de construcţie şi montaj. Neadmiţîndu-se nici un fel de concesii la calitatea lucrărilor, este necesar să se asigure totodată scurtarea termenelor de dare în folosinţă a noilor obiective, ţinîndu-se seama de faptul că la noi aceste termene sînt încă foarte lungi, uneori de circa două ori mai mari decît în unele ţări avansate. O cale eficientă pentru reducerea duratei lucrărilor de construcţie şi îmbunătăţirea calităţii construcţiei şi montajului o constituie trecerea mai hotărîtă la specializarea acestor întreprinderi, la profilarea lor pe diferite genuri de lucrări. Conducerea Ministerului Industriei Chimice trebuie să manifeste mai multă exigenţă faţă de proiectanţi — care lucrează de altfel sub conducerea sa nemijlocită — precum şi faţă de constructori şi instalatori. Ministerul Construcţiilor pentru Industria Chimică şi Rafinării, conducerea sa, trebuie să considere că a trecut perioada de experienţă — sînt deja şase luni de la creare — să intre normal în funcţiune, să acţioneze cu toată hotărîrea pentru îndeplinirea sarcinilor mari ce li s-au încredinţat.

În cadrul consfătuirii, atît în cuprinsul expunerii cît şi în cursul discuţiilor, au fost criticate, pe drept cuvînt, toate aceste neajunsuri grave ce mai persistă în industria chimică din România, frînînd dezvoltarea ei în ritmul şi la nivelul corespunzător. Stările de lucruri negative existente în producţia chimică s-au explicat [illegible] defectuoasă a unităţilor de producţie, deficienţele existente în [illegible] şi [illegible] chimice.

Despre aceste lipsuri şi deficienţe s-a vorbit mult. Ele au fost examinate în repetate rînduri de-a lungul anilor, s-au făcut critici şi autocritici, s-au luat şi angajamente, dar îmbunătăţiri radicale şi hotărîte nu s-au produs întotdeauna.

Se pare că unii tovarăşi au început să se obişnuiască cu lipsurile, să le considere un lucru firesc, normal, ca fel de fatalitate pe care trebuie s-o [illegible] ce [illegible]? De ce [illegible] Asemenea explicaţie [illegible] că în acest sector nu a [illegible] suficientă exigenţă în muncă, [illegible] neajunsurile [illegible] luate măsuri hotărîte împotriva celor care s-au făcut vinovaţi de proasta gospodărire a fondurilor de investiţii, de conducerea necorespunzătoare a întreprinderilor, a întregii activităţi.

Unele lipsuri au fost mult timp justificate şi continuă să fie şi astăzi prin lipsa de experienţă. E drept, industria chimică constituie oarecum o ramură nouă în tabloul economiei noastre naţionale şi, într-un anumit sens, trebuie să plătim pentru rămînerea în urmă moştenită din trecut, să facem sacrificii pentru a învăţa. Trebuie să spunem însă că am plătit şi plătim prea scump pentru acumularea experienţei necesare, şi în nici un caz nu mai putem admite să dăm în continuare acest tribut.

În acelaşi timp însă lipsa de experienţă nu poate constitui o justificare plauzibilă pentru toate greşelile comise în acest sector, pentru toate deficienţele manifestate. După mai bine de două decenii de construcţie socialistă ne putem considera la un stadiu de dezvoltare destul de evoluat pentru a dovedi mai mult spirit gospodăresc în mînuirea fondurilor statului, pentru a dirija eficient eforturile materiale şi umane în cadrul acestei ramuri de importanţă esenţială pentru progresul economic al României. Ceea ce se cere în prezent este mai mult spirit de răspundere în abordarea problemelor industriei chimice, un stil de muncă mai ştiinţific, bazat pe studierea aprofundată a nevoilor şi posibilităţilor economiei noastre, gospodărirea mai chibzuită a fondurilor consacrate dezvoltării acestei ramuri. Îndeplinirea sarcinilor trasate de partid în acest domeniu impune o înaltă răspundere în conducerea şi gospodărirea tuturor întreprinderilor industriale, intransigenţă faţă de stările de lucruri negative, spirit receptiv faţă de tot ceea ce e nou şi înaintat în industria chimică din întreaga lume. Considerăm că ţara noastră dispune de suficiente forţe ştiinţifice şi economice, de numeroase cadre capabile, de lucrători bine pregătiţi, care pot asigura lichidarea rapidă a neajunsurilor din industria chimică, ridicarea nivelului calitativ al muncii noastre în acest domeniu, îndeplinirea exemplară a sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al partidului pentru progresul chimiei româneşti. **(Aplauze)**

TOVARĂŞI,

Dezvoltarea în ritm rapid a industriei chimice este condiţionată în mare măsură şi de asigurarea cadrelor necesare noilor unităţi, de ridicarea continuă a calificării profesionale a tuturor oamenilor muncii care lucrează în chimie. Este necesar să se acorde o atenţie sporită acţiunii de calificare a muncitorilor, de pregătire a cadrelor tehnice, ţinîndu-se seama de faptul că instalaţiile chimice de înaltă tehnicitate nu pot funcţiona în bune condiţiuni, la întreaga lor capacitate, dacă nu sînt deservite de oameni temeinic pregătiţi din punct de vedere profesional. Trebuie spus că şi în acest domeniu Ministerul Industriei Chimice are — pe lîngă o serie de rezultate bune — numeroase deficienţe. Ministerul trebuie să asigure încadrarea tuturor instalaţiilor cu ingineri de specialitate, să determine o folosire mai judicioasă a specialiştilor cu studii superioare, reducînd aparatul administrativ, repartizînd specialiştii în special în sectoarele de concepţie, cercetare şi producţie. Concentrarea în minister şi în alte munci administrative a unui număr mare de specialişti a lipsit producţia, concepţia şi cercetarea de cadrele necesare. Un fenomen negativ care influenţează asupra bunei funcţionări a instalaţiilor îl constituie fluctuaţia mare a cadrelor. Trebuie să se ia de îndată măsuri pentru lichidarea acestei tendinţe, pentru permanentizarea cadrelor de muncitori, tehnicieni şi ingineri în producţie. Recent, Comitetul Executiv al C.C. al P.C.R. a aprobat un plan de măsuri pentru pregătirea cadrelor necesare instalaţiilor ce vor fi puse în funcţiune pînă în anul 1970. Revin Ministerului Industriei Chimice şi Ministerului Învăţămîntului sarcina de a asigura realizarea în cele mai bune condiţiuni a prevederilor acestui plan.

Pe drept cuvînt, tovarăşul Neniţescu s-a referit aici la necesitatea îmbunătăţirii profilului inginerilor chimişti. Trebuie să asigurăm ca profilul viitorilor ingineri chimişti să corespundă din ce în ce mai bine noilor condiţii de muncă din chimie.

Dezvoltarea ascendentă a industriei noastre chimice impune, de asemenea, extinderea şi intensificarea activităţii de cercetare ştiinţifică. În domeniul chimiei funcţionează la ora actuală un număr de 26 institute, centre şi laboratoare uzinale de cercetare chimică, cuprinzînd peste 1 200 de cercetători, fără a mai vorbi de personalul ajutător. Dispunem de un corp numeros şi valoros de oameni de ştiinţă şi cercetători chimişti, de un important potenţial ştiinţific material şi uman.

Chimia noastră are înaintaşi care au făcut cinste ştiinţei româneşti, ridicîndu-i prestigiul şi peste hotare. Fără îndoială, şi astăzi avem cadre de cercetători ştiinţifici în stare să rezolve cele mai complexe probleme ale dezvoltării industriei chimice.

În decursul anilor, cercetarea a obţinut o serie de rezultate preţioase care au contribuit la realizarea sarcinilor industriei chimice. Este necesar să recunoaştem însă că realizările nu sînt încă pe măsura aşteptărilor şi nici a posibilităţilor cercetătorilor noştri. Cercetarea ştiinţifică nu este orientată în suficientă măsură spre problemele centrale ale progresului rapid al industriei noastre chimice; se depun încă eforturi pentru lucrări care nu-şi găsesc nici o aplicaţie practică.

Sigur, între sutele de lucrări elaborate de cercetătorii ştiinţifici multe ar putea fi aplicate în mod eficient. Dar sînt printre ele şi dintre acelea pentru care s-a cheltuit muncă, mijloace financiare şi materiale, dar care nu-şi găsesc nici o aplicare practică. Pe drept cuvînt, mai mulţi tovarăşi au afirmat că cercetarea trebuie să-şi găsească finalizarea în producţie. Valoarea muncii unui cercetător se poate aprecia nu în raport cu numărul de comunicări sau de articole publicate, ci în raport cu rezultatele pe care le-a determinat în producţie, cu măsura în care descoperirile sale sînt simţite de popor. Se poate spune că cercetarea se împleteşte strîns cu nevoile dezvoltării economico-sociale cînd ea este dusă pînă la capăt, cînd cercetătorul nu se mulţumeşte cu brevetarea, ci răspunde de felul în care rezultatele muncii sale reuşesc să fie aplicate în producţie. **(Aplauze).** Văd în aplauzele dv. o critică la adresa cercetătorilor care nu se străduiesc să ducă pînă la capăt cercetările lor. **(Aplauze).**

Deşi s-au stabilit măsuri pentru o mai bună coordonare a activităţii de cercetare, colaborarea între institutele de cercetare cu profil chimic este încă defectuoasă. Avem şi la Ministerul Industriei Chimice şi la Academie institute de cercetare, laboratoare uzinale şi centre de cercetare care lucrează dispersat şi nu dau rezultate pe măsura posibilităţilor pe care le-ar oferi eforturile lor unite. Rămîne încă în stadiu de deziderat elaborarea unui program unic care să răspundă într-un mod mai direct cerinţelor actuale ale dezvoltării chimiei şi perspectivelor ei de viitor. Pe drept cuvînt unii tovarăşi au adus critici în consfătuire activităţii de cercetare, subliniind că nici Consiliul Naţional al Cercetării Ştiinţifice, nici Ministerul Industriei Chimice nu acordă încă atenţia cuvenită ridicării cercetării din chimie la nivelul condiţiilor şi cerinţelor actuale. Este necesar să se treacă în cel mai scurt timp la unirea tuturor eforturilor pe baza unui plan unic de cercetare care să ţină seama atît de necesităţile înfăptuirii planului actual de dezvoltare a industriei chimice, cît şi de perspectivele planului cincinal 1971—1975 şi chiar de perioada mai îndepărtată, pînă în 1980.

Planurile de cercetare trebuie să-şi propună a da răspuns unor probleme stringente ale producţiei chimice, începînd cu exploatarea şi valorificarea superioară a materiilor prime şi continuînd cu elaborarea tehnologiilor de fabricaţie, proiectarea şi realizarea constructivă a instalaţiilor, perfecţionarea şi optimizarea proceselor de producţie. Cercetarea chimică trebuie să fie principalul factor motor în diversificarea şi înnoirea continuă a producţiei chimice, îndeosebi a înlocuitorilor de metale, a catalizatorilor, a fibrelor şi firelor sintetice, a materialelor de construcţie, a maselor plastice, cauciucului sintetic de calitate superioară, a îngrăşămintelor chimice, a substanţelor biostimulatoare şi de protecţie a plantelor. Se cer, de asemenea, intensificate cercetările pentru studierea cauzelor coroziunii şi degradării materialelor şi elaborarea unor metode şi procedee noi în vederea combaterii acesteia. Fără îndoială că cercetătorii noştri vor răspunde acestor cerinţe, vor obţine rezultate bune în activitatea lor ştiinţifică. **(Aplauze).**

M-am oprit în cuvîntul meu asupra cîtorva probleme în legătură cu care am vrut să atrag atenţia în mod deosebit. Aceasta nu înseamnă că celelalte probleme ale chimiei sînt de mai mică importanţă; ele au fost însă pe larg abordate în cursul consfătuirii şi vor trebui să se bucure de toată atenţia din partea conducerii ministerului. Dezbaterea în spirit critic şi autocritic a activităţii industriei chimice va stimula fără îndoială energia oamenilor muncii din acest domeniu, hotărîrea lor de a lichida cît mai grabnic neajunsurile, de a ridica nivelul producţiei chimice.

Este necesar să se acorde mai multă atenţie îmbunătăţirii metodelor de conducere şi planificare a acestui sector industrial, în vederea creşterii răspunderii tuturor cadrelor, a tuturor lucrătorilor, pentru îndeplinirea prevederilor planului. Cred că angajamentul luat aici în numele conducerii ministerului, al tuturor chimiştilor, de către tovarăşul Scarlat, se va traduce în viaţă în cel mai scurt timp. **(Aplauze).** Trebuie luate măsuri hotărîte pentru lichidarea practicilor birocratice care frînează iniţiativa unităţilor, pentru ridicarea continuă a calităţii muncii de îndrumare a unităţilor de producţie, de proiectare şi cercetare. Conducerea ministerului, conducerile combinatelor chimice, institutelor de proiectare şi cercetare trebuie să stabilească măsuri concrete pentru îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere ce stau în faţa industriei chimice. Este necesar să se acţioneze cu mai multă fermitate şi simţ de răspundere decît pînă acum.

În aducerea la îndeplinire a sarcinilor ce stau în faţa industriei chimice, comitetelor regionale de partid, organelor şi organizaţiilor de partid care lucrează în întreprinderile chimice le revin îndatoriri de seamă. Ele trebuie să desfăşoare o muncă neobosită pentru mobilizarea colectivelor din toate întreprinderile la transpunerea în viaţă a măsurilor stabilite de consfătuire, pentru realizarea exemplară, cantitativă şi calitativă a sarcinilor de producţie, pentru intensificarea cercetării ştiinţifice, pentru perfecţionarea activităţii în această importantă ramură a economiei naţionale.

TOVARĂŞI,

După cum ştiţi, în perioada care a trecut de la Congresul al IX-lea, partidul şi guvernul au elaborat şi adoptat un întreg complex de măsuri îndreptate spre îmbunătăţirea continuă a conducerii, planificării şi organizării economiei naţionale, a întregii vieţi sociale. În această ordine de idei recenta plenară a Comitetului Central al partidului a dezbătut şi aprobat directivele pentru elaborarea viitorului plan cincinal pe perioada 1971—1975, precum şi în perspectivă, pînă în 1980. Trecerea la elaborarea cu trei ani şi jumătate înainte a planului permite ca noul cincinal să se întemeieze pe o analiză profundă a condiţiilor, posibilităţilor şi nevoilor economiei naţionale, ale întregii societăţi. Firul roşu care străbate de la un capăt la altul directivele pentru elaborarea viitorului cincinal este grija pentru asigurarea unui progres neîntrerupt al tuturor ramurilor producţiei de bunuri materiale, pentru ridicarea calitativă a întregii noastre economii, pentru apropierea de ţările avansate ale lumii din punct de vedere al producţiei şi productivităţii muncii, al randamentului activităţii economice, al gradului de civilizaţie materială şi culturală a societăţii noastre. Ţinînd seama de cerinţele şi avantajele revoluţiei tehnico-ştiinţifice ce se desfăşoară pe plan mondial, directivele pentru elaborarea cincinalului 1971—1975 prevăd eforturi sporite pentru dezvoltarea cercetărilor ştiinţifice şi aplicarea pe scară largă a cuceririlor ştiinţei şi tehnicii noi în producţie, pentru dezvoltarea accelerată a ramurilor cheie, caracteristice unei economii moderne, pentru perfecţionarea continuă a organizării producţiei şi muncii, a conducerii şi planificării economiei naţionale.

În acest context, un loc deosebit de important revine industriei chimice care în perspectiva anilor viitori va căpăta o pondere tot mai mare în economia României. Absorbind în continuare o parte însemnată din fondurile de investiţii, industria chimică va fi chemată să dea o înaltă valorificare economică resurselor naturale ale ţării, să contribuie pe scară largă la satisfacerea cerinţelor economiei şi pieţei interne cît şi la dezvoltarea comerţului exterior al ţării noastre. Perspectiva ce se deschide în faţa industriei noastre chimice este deosebit de însufleţitoare. Ea impune eforturi intense pentru lichidarea tuturor neajunsurilor provocate de superficialitate şi lipsă de răspundere, pentru ridicarea industriei chimice la nivelul exigenţelor actuale ale partidului, ale întregului nostru popor. **(Aplauze).**

TOVARĂŞI,

Dezvoltarea în ritm înalt a economiei naţionale creează condiţii pentru ridicarea continuă a nivelului de viaţă al oamenilor muncii. Consecvent scopului fundamental al politicii sale, partidul nostru se preocupă continuu de îmbunătăţirea nivelului de trai material şi cultural al oamenilor muncii. Măsurile recente adoptate de conducerea partidului şi guvernului privind ridicarea salariilor mici cu un an mai devreme decît prevedeau directivele Congresului al IX-lea demonstrează elocvent această preocupare.

Luarea acestor măsuri a devenit posibilă ca urmare a rezultatelor bune obţinute în realizarea planului, în reducerea cheltuielilor de producţie şi folosirea mai economicoasă a mijloacelor materiale şi financiare din economie. Trebuie spus însă că în această privinţă mai avem încă multe de făcut, mai există încă mari rezerve. Fiecare întreprindere, fiecare minister, fiecare unitate economică trebuie să acorde o atenţie şi mai mare în viitor reducerii cheltuielilor, lichidării surselor de risipă, folosirii eficiente a mijloacelor materiale şi financiare, fructificării cu maximum de randament a fiecărui leu cheltuit din avutul poporului. Recent, după cum ştiţi, au fost luate măsuri pentru îmbunătăţirea şi raţionalizarea folosirii mijloacelor auto, măsuri determinate de faptul că în ultimii ani, în mod nejustificat, parcul de mijloace auto pus la dispoziţie de către stat salariaţilor a crescut de cîteva ori. Aceste măsuri ne vor permite să realizăm anual economii de 500—600 milioane lei. Asemenea posibilităţi de economii mai sînt şi în alte domenii de activitate; pentru punerea lor în evidenţă este necesar să aşezăm cu mai multă hotărîre activitatea tuturor unităţilor pe principii economice.

Toate măsurile luate de partid şi guvern, cît şi cele în curs de pregătire, urmăresc asigurarea mersului tot mai ferm pe linia înfăptuirii sarcinilor trasate de Congresul al IX-lea al partidului.

Ele vor contribui la întărirea forţei economice şi politice a patriei noastre, la ridicarea bunăstării întregului popor. Realizînd tot mai bine sarcinile construcţiei socialiste în ţara noastră, făcînd să înflorească continuu România socialistă, noi ne îndeplinim nu numai o îndatorire sacră faţă de poporul român, ci ne facem datoria şi faţă de cauza celor ce muncesc din întreaga lume, ne achităm şi de o importantă obligaţie internaţională. Sîntem profund încredinţaţi că cu cît fiecare ţară socialistă este mai prosperă şi mai puternică, cu atît mai puternic va fi sistemul socialist mondial, cu atît mai mare va fi prestigiul ideilor socialismului în întreaga lume. **(Aplauze).** Muncind pentru prosperitatea patriei noastre ne aducem în acelaşi timp contribuţia la lupta tuturor forţelor antiimperialiste, la cauza coeziunii mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, la triumful păcii şi progresului social în lume. **(Aplauze).**

În încheiere aş dori să subliniez încă o dată, tovarăşi, că dacă m-am oprit mai mult asupra unor neajunsuri am făcut-o pentru că ele sînt deosebit de serioase şi ne provoacă mari greutăţi. Am făcut-o şi din convingerea că participanţii la consfătuire, lucrătorii din industria chimică vor înţelege aceste critici, luînd cele mai grabnice măsuri pentru a asigura îmbunătăţirea activităţii în acest sector. **(Aplauze prelungite).**

Ne exprimăm convingerea că muncitorii, specialiştii şi cercetătorii, toţi oamenii muncii din industria chimică nu vor precupeţi nici un efort pentru a asigura progresul neîntrerupt al acestei importante ramuri a economiei naţionale, contribuind astfel la înfăptuirea hotărîrilor Congresului al IX-lea, la înflorirea României socialiste **(Aplauze).**

Vă urez din toată inima spor la muncă, succese tot mai mari în dezvoltarea industriei chimice româneşti! **(Aplauze prelungite).**

VIZITA CONDUCĂTORILOR DE PARTID ŞI DE STAT ÎN REGIUNEA BUCUREŞTI

Populația celui mai tînăr și mai important bazin petrolifer al țării — Videle — întîmpină cu entuziasm pe înalții oaspeți
Foto: AGERPRES

(Urmare din pag. I)

mondială, insistînd asupra necesității valorificării depline a rezervelor de care dispune întreprinderea.

După vizită, conducătorii de partid și de stat au semnat în cartea de onoare a întreprinderii: „Am vizitat cu mult interes Întreprinderea agricolă de stat experimentală — etalon Mihăilești, prima de acest gen din țară.

Felicităm harnicul colectiv al întreprinderii pentru munca desfășurată în scurtul răstimp de la reorganizarea agriculturii de stat și îi urăm noi succese în creșterea producției agro-alimentare".

Marea cîmpie ce se deschide în fața noastră ne oferă, pe suprafețe de mii de hectare de aur compact, imaginea adevărată a grînarului aflat în clipele de bucurie a recoltei.

Combinele înaintează solemn ca niște nave pe valurile de spice, tractoarele le urmează, întorcînd brazda nouă. Este o obișnuită zi de lucru, iar această zi este ziua satisfacției culesului, ziua de bucurie prilejuită de vizita conducătorilor. La marginile șoselei se văd depozite masive de saci și zeci de oameni ce mînuiesc cîntarul, apreciind greutatea boabelor la hectar. Încă din mașină, tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica și Gheorghe Necula discută despre recolta bună de grîu din această vară, confirmată de lanurile aurii și caravanele de camioane cu saci ce se îndreaptă spre silozuri.

În marginea unui lan de grîu în care secera trei combine, conducătorii de partid și de stat se opresc să cerceteze recolta și să stea de vorbă cu cooperatorii.

— E cam rar grîul, observă tovarășul Ceaușescu, deși spicul e frumos. De ce l-ați semănat așa, tovarășe inginer agronom?

— Nu l-am semănat eu — răspunde ing. Ion Voinea, eu am venit la cooperativă de cîteva săptămîni.

— Aceasta nu e bine. Cine seamănă acela trebuie să și culeagă. Cadrele de specialiști trebuie să se lege stabil de unitățile noastre, ca răspunderea lor efectivă să crească, spune tovarășul Nicolae Ceaușescu.

În discuție se subliniază faptul că în acest an condițiile de umiditate permit obținerea unei a doua recolte pe suprafețe mari. Conducătorii de partid și de stat fac observații cu privire la stadiul lucrărilor de irigații din acest raion, recomandînd cadrelor de partid și de stat să urmeze exemplul raioanelor vecine, care sînt mai avansate.

Cîmpia pe care înaintăm este aceeași cîmpie străveche a fertilității în care oștenii lui Alexandru cel Mare și-au croit drumuri prin lanuri cu lancea pusă de-a curmezișul cailor, dar și cîmpia mizeriei cele mai negre, din anii exploatării burghezo-moșierești, cînd truditorii pămîntului au fost siliți să transforme sapa și coasa în arme de luptă ca să-și impună dreptatea, scăldînd în sînge această cîmpie pe care trudeau, dar nu le aparținea.

Faptul că ogoarele azi aparțin adevăratului lor stăpîn îl confirmă nu numai recolta, ci și înfățișarea satelor prin care trecem: sate mindre, unde semnele prosperității sînt tot mai evidente și unde locuitorii ieșiți cu mic cu mare la șosea îi salută pe oaspeți, exprimîndu-și bucuria de a-i primi și de a le mulțumi conducătorilor României socialiste.

Dintr-o mașină deschisă, tovarășii Nicolae Ceaușescu și Chivu Stoica, răspund prietenește ovațiilor mulțimii, strîngînd mîinile întinse, primind florile și urările ce li se adresează. Lîngă flori, lîngă coșurile cu fructe, pe tot parcursul se alătură simbolic spicele. Sînt spice din stema patriei, iar la aceste spice regiunea București a adăugat în ultimii ani un nou și viguros simbol — sondele.

La Videle — lîngă noile sonde din stemă

Surpriza trecerii de la spice la sonde ne-o oferă priveliștea cîmpului petrolifer de la Clejani. Am intrat în cel mai tînăr și cel mai important bazin petrolifer al țării noastre, aflat în raionul Videle. Trecem pe sub arcul de triumf al sondelor schelei Videle deasupra căruia este înscrisă urarea: „Petroliștii din regiunea București vă urează bun venit".

Cîmpia Bărăganului renumită prin agricultura ei, trimite de astădată ca soli în întîmpinarea oaspeților sute de sondori cu căști metalice, care se îndreaptă spre conducătorii de partid și de stat cu brațele încărcate de flori.

Primirea în raionul Videle a înalților oaspeți are loc la parcul de rezervoare nr. 7 al schelei Videle, unde se face un popas. Conducătorii de partid și de stat sînt salutați de tovarășii Petre Ion, prim-secretar al Comitetului raional de partid, Tudor Prodan, președintele Sfatului popular raional și de colectivul de conducere al schelei Videle. Este de față Alexandru Boabă, ministrul industriei petrolului.

Vizitîndu-se parcul de rezervoare, oaspeții primesc explicații că în urma acțiunii de organizare științifică a producției și a muncii și prin policalificarea muncitorilor existenți, același număr de muncitori va deservi în viitor 2 asemenea parcuri.

Se vizitează apoi o sondă din apropiere aflată în producție, prin funcționarea căreia se extrag, de la peste 800 metri adîncime, 9 tone de țiței pe zi. Directorul schelei Videle, Ion Crăciun informează pe oaspeți că unitatea a luat ființă în anul 1961. De atunci și pînă în prezent indicatorii de producție au fost realizați integral, reușindu-se ca în anul 1966 valoarea producției globale să depășească 245 milioane lei. S-au dat în această perioadă peste sarcina planificată 60 000 tone țiței și 11 800 000 lei beneficii, productivitatea muncii crescînd cu 175 la sută. Pentru creșterea numărului de sonde și asigurarea condițiilor optime de urmărire și exploatare s-au investit între anii 1961—1966 peste 630 000 000 lei.

Interesîndu-se de perspectivele de dezvoltare ale tinerei schele conducătorii de partid și de stat sînt informați că zăcămintele exploatate aici sînt în curs de extindere și conturare, producția schelei înregistrînd în anii următori creșteri importante.

Străbătînd în continuare „pădurea" de sonde a schelei Videle, coloana de mașini oficială se oprește la sediul schelei. În holul administrației, directorul trustului de extracție București, ing. Anghel Popescu, prezintă oaspeților în fața unor hărți geologice situația exploatării zăcămintelor de țiței și gaze din întreaga regiune.

Conducătorii de partid și de stat se interesează, urmărind hărțile de evaluarea zăcămintelor industriale de țiței și gaze în exploatare, de zăcămintele în curs de extindere și conturare, precum și de zonele de perspectivă puse în evidență de lucrările geologice și geografice executate în ultimii ani.

Răspunzînd întrebărilor puse, conducătorii de partid și de stat primesc explicații în legătură cu perspectivele de dezvoltare a acestui nou bazin petrolifer, care în prezent dă peste 30 la sută din producția de țiței a țării.

După vizită, conducătorii de partid și de stat semnează în cartea de onoare a schelei: „Adresăm muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor din schela Videle cele mai calde felicitări pentru succesele remarcabile dobîndite în producție. Sîntem convinși că acest harnic colectiv intensificîndu-și eforturile în perfecționarea metodelor de extracție, mai buna organizare a producției și a muncii va obține noi realizări însemnate în valorificarea la nivel mai înalt a uneia din principalele bogății naturale ale patriei noastre".

Conducătorii de partid și de stat iau parte apoi la un miting organizat în incinta schelei.

Au luat cuvîntul primul secretar al raionului de partid, Ion Petre, directorul Trustului regional de extracție petroliferă București, Anghel Popescu, cooperatoarea Alexandrina Floarea de la cooperativa agricolă de producție din comuna Bucșani, sondorul Marin St. Marin, care au exprimat sentimentele de bucurie pe care o prilejuiește vizita conducătorilor de partid și de stat locuitorilor raionului, țăranilor cooperatori, petroliștilor de pe aceste meleaguri. Ei au prezentat succesele pe care le obțin în înfăptuirea liniei politice a partidului, au evocat entuziasmul depus în muncă, perspectivele de dezvoltare în anii viitori.

În uralele miilor de sondori, țărani cooperatori, cetățeni din noul oraș Videle, a luat cuvîntul tovarășul Nicolae Ceaușescu. După ce a arătat că eforturile depuse în raion pentru dezvoltarea industrială sînt de dată recentă, vorbitorul a subliniat sarcinile care stau în fața comuniștilor, a oamenilor muncii, pentru judicioasa îmbinare a dezvoltării agrare cu cea industrială, în vederea îndeplinirii tuturor condițiilor pentru ridicarea economică, socială și culturală continuă a întregului raion Videle la un nivel tot mai înalt.

Cronică mureșană

Un mare magazin pentru desfacerea produselor textile și de încălțăminte, precum și un restaurant cu bucătărie specific locală, au fost deschise în centrul forestier Lunca Bradului, important punct turistic de pe valea superioară a văii Mureșului. În curînd, în această zonă turistică, vor mai fi inaugurate alte trei noi unități. Este vorba de un complex de alimentație publică la Toplița și de două hanuri turistice la Găloaia-Răstolița și Stînceni-Neagra.

★

În bazinele văii Sebeșului, din apropierea Sovatei, au fost aduși de la Lăpușna 50.000 de pueți de păstrăvi indigeni. Aclimatizîndu-se cu apele sărate de munte din această parte a masivului Gurghiu, pueții urmează a fi deversați în văile Sovatei, Nirajului și Sebeșului pentru repopularea acestora.

★

În apropierea centrului siderurgic Vlăhița, au început lucrările de captare a unui important izvor de ape minerale. Noua apă minerală care urmează a fi îmbuteliată și pusă în vînzare sub numele de „Serters", conține o variată gamă de substanțe minerale, precum și o mare cantitate de bioxid de carbon. Debitul izvorului captat este evaluat la 8 milioane litri pe an.

IOAN VULCAN

ȘEZĂTOARE LITERARĂ

SCRISORI DIN TABĂRA DE LA BREAZA

Cine n-a gustat farmecul nopților de vară în jurul focului de tabără! Elevii care își petrec vacanța la Breaza îl știu din anii copilăriei cînd poveștile și versurile și cîntecele erau parcă învăluite într-o lume de vrajă. Dar, după spusele lor, șezătoarea literară desfășurată la lumina focului de tabără a avut un plus de frumusețe pe care n-au cunoscut-o pînă acum. Au știut că vor avea ca oaspeți scriitori cunoscuți; au știut că numeroși colegi se pregătesc să-și recite primele versuri; au urmărit activitatea febrilă a grupei de serviciu care pregătea focul propriu-zis și fiecare încerca să se facă într-un fel folositor.

...Prezența scriitorilor Sinziana Pop, Mihai Beniuc, M. Davidoglu, Ștefan Augustin Doinaș, Nicolae Stoian și Adrian Păunescu le-a stimulat elevilor numeroase întrebări privind intimitatea procesului de creație. Oaspeții au răspuns pe larg „indiscrețiilor" gazdelor. Apoi, poeții Mihai Beniuc, Ștefan Augustin Doinaș, Adrian Păunescu și Nicolae Stoian au recitat din propriile lor creații.

Au urmat debutanții Ioana Pană de la Centrul școlar forestier din Curtea de Argeș, Eleonora Cătană din Sibiu, Bebe Negoescu, elev la Centrul școlar profesional și tehnic din Constanța și alții, care au avut curajul să-și facă cunoscute unor poeți consacrați și colegilor primele încercări literare.

Întîlnirea s-a încheiat cu o horă imensă.

Am discutat apoi cu elevii, încercînd să traduc în cuvinte acel „plus de frumusețe" semnalat.

„A fost pregătită de noi", au răspuns cei mai mulți. Firește, nu de toți 600 pentru că ne-am fi încurcat unii pe alții. Dar n-am mai fost pur și simplu spectatori, cum se întîmplă de multe ori în școală. Aici, la Breaza, ne-a fost solicitată pe larg inițiativa și pricepearea organizatorică nu numai cu acest prilej. Și parcă are mai mult farmec un lucru făcut de tine.

„Este un model de activitate pe care îl putem organiza, la rîndul nostru, în școală", au fost de părere alții. Cu foc de tabără sau fără, o șezătoare literară e o manifestare de cultură pe placul elevilor și potrivită cu preocupările lor. Putem și noi invita scriitori, sîntem siguri că nu ne vor refuza.

În asemenea manifestări un cuvînt serios de spus l-ar avea membrii cenaclurilor literare, au tras concluzia mulți uteciști. Dar organizațiile U.T.C. din școlile profesionale nu prea solicită cenaclurile la o activitate de masă...

Acestor cîtorva păreri exprimate imediat după șezătoare li se vor adăuga, cu siguranță, altele, pentru că toate manifestările organizate în tabăra de la Breaza au valoare practică și invită cadrele din activele U.T.C. să găsească mijloacele de a le organiza în organizațiile lor de bază.

MARIETA VIDRAȘCU

Cine îndrumă ucenicia științifică

(Urmare din pag. I)

lui bănățean). Că nefolosirea integrală a timpului de lucru duce la tărăgănarea rezolvării unor teme și la asaltul din preajma sesiunilor de comunicări. Trebuie să recunoaștem, această stare de fapt constituie prima barieră în calea colaborării catedrelor cu studenți care s-au afirmat pe planul cercetării științifice. Cu prilejul unei consfătuiri, care a avut loc de curînd la Timișoara, un tovarăș din conducerea Institutului politehnic a îndemnat cadrele didactice să se aplece cu mai multă atenție și căldură asupra elementelor talentate, să îndrume zborurile inițiale. Desigur, este un aspect deosebit de important. Oricine va întoarce filele istoriei științei scrisă în orașul de pe Bega va găsi exemple de profesori — animatori a căror muncă s-a interferat permanent cu activitatea de cercetători neobosiți și cu îndrumarea unor tineri talentați în ascensiunea lor de pe băncile facultății în laboratoarele științei. În trei colțuri de țară — la Timișoara, la Brașov și la București — am auzit rostindu-se cu venerație numele regretatului profesor Aurel Bălgrăzan, care își însoțea studenții preferați chiar și în uzinele unde aceștia își făceau practica în producție. Cu atît mai mult în condițiile actuale de dezvoltare a cercetării științifice, îndrumările date de partid și de către statul nostru, cerințele de mare însemnătate care jalonează activitatea cercetătorilor atestă — ca o latură importantă — necesitatea de a se crea strînse relații de muncă, studiu și cercetare între corpul profesoral și masa studenților. Sîntem de părere că trebuie asigurată baza materială a colaborării profesori—studenți în domeniul cercetării științifice. Ne referim la faptul că perfecționarea procesului instructiv-educativ în universități este în strînsă legătură cu intensificarea activității de cercetare științifică a cadrelor didactice. Din exemplele de mai sus, se vede că în această privință facultățile timișorene înregistrează încă minusuri.

Asociațiile studenților pot contribui la dezvoltarea colaborării științifice între catedrele universitare și studenți?

La Universitate, președintele Consiliului U.A.S. răspunde scurt:

— Nu!

— Aveți argumente solide?

— ...?!

Ce argumente să aibă? A căutat cîteva minute o hîrtie. Dorea să demonstreze că din partea catedrelor a existat o oarecare preocupare în vederea atragerii studenților în activitatea științifică. N-a găsit-o. Lipsit de sursa de „informații", a renunțat. Ceea ce știm sigur este că în acest domeniu aportul asociației studenților se situează la nivelul zero.

La Institutul politehnic — tot printr-un răspuns scurt:

— Da!

...După o ezitare, președintele Consiliului U.A.S., Gheorghe Crețu, adaugă:

— E drept, pînă în prezent studenții n-au simțit sprijinul nostru în această privință. Dar...

Luăm cunoștință de o inițiativă lăudabilă care urmează să-și arate roadele în anul universitar viitor. **Asociația va recomanda catedrelor, pentru a fi cuprinși în activitatea de cercetare a acestora, pe studenții care se disting în cadrul cercurilor științifice. Să vedem ce rezultate va da această, deocamdată, intenție bună. Totodată propunem Ministerului Învățămîntului să elaboreze norme speciale prin care activitatea șefilor de catedră să fie apreciată și în funcție de contribuția reală pe care și-o aduce catedra la îndrumarea cercetării științifice a studenților eminenți.**

SPORT

Începînd de astăzi și pînă duminică, velodromul Dinamo din Capitală va găzdui întrecerile celei de-a VII-a ediții a concursului internațional de ciclism pe pistă „Cupa orașului București".

La startul acestei interesante competiții cicliste se vor prezenta pistarzi din Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germană, Italia, U.R.S.S. și România.

Primul campionat european de dresaj, disputat în cadrul concursului internațional de hipism de la Aachen, s-a încheiat la individual cu victoria călărețului vest-german Reiner Klimke, care a concurat pe calul Dux, a totalizat 1 676 puncte. Pe locurile următoare s-au clasat Ivan Kisimov (U.R.S.S.), pe calul Igor cu 1 672 puncte, și Harry Boldt (R. F. a Germaniei), pe calul Remus cu 1 611 puncte.

Echipele de baschet ale clubului Politehnica București s-au calificat în finalele turneului internațional studențesc de la Hamburg. În finală, formația feminină va întîlni echipa Universității din Hamburg, iar cea masculină va juca cu formația Institutului Tehnic din Brno.

În ultimele meciuri susținute, cele două echipe românești au avut ca adversare echipele Slavia Praga. În ambele jocuri, victoria a revenit baschetbaliștilor români: la fete cu 90—38 (46—23), iar la băieți cu 97—32 (51—21).

Fabrica de confecții și tricotaje București

din Bd. Armata Poporului nr. 7, raionul 16 Februarie,

primește înscrieri la concursul de admitere pentru anul I la Școala profesională pentru următoarele specialități:

— Confecții țesături, tricotaje și mecanici de întreținere;
— Condițiile de admitere sînt:
— să aibă buletin de Capitală;
— să fie absolvent a 8 cl. elementare și să aibă vîrsta între 14—17 ani.

Inscrierile se fac zilnic la sediul întreprinderii, Serviciul personal și învățămînt, pe baza următoarelor acte:

— certificat de naștere (copie)
— certificat de absolvire a 8 clase (original)
— buletin analiza sîngelui și radioscopia pulmonară.

CINEMA • RADIO • TELEVIZIUNE

SPARTACUS — film pentru ecran panoramic
rulează la Patria (orele 12,45; 16,30; 20,15).

COMPARTIMENTUL UCIGAȘILOR — cinemascop
rulează la Republica (orele 9; 11; 13; 15; 17; 19,15; 21,30), Festival (orele 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21).

ȘAPTE BĂIEȚI ȘI O ȘTRENGĂRIȚĂ
rulează la Luceafărul (orele 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21). București (orele 9; 11,15; 13,30; 16,45; 19; 21,15. Feroviarul (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30). Excelsior (orele 10,15; 12,30; 14,45; 17; 19,15; 21,30).

DRAGOSTEA MEA
rulează la Capitol (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 21). Modern (orele 9,30; 11,45; 14; 16,30; 19; 21,15). Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30).

MAIORUL ȘI MOARTEA
rulează la Victoria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45). Grivița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

ANGELICA ȘI REGELE — cinemascop
rulează la Lumina (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,45). Dacia (orele 17,45 — în continuare).

OMUL CARE L-A UCIS PE LIBERTY VALANCE
rulează la Union (orele 15,30; 20,30) și **FILME DE ANIMAȚIE** (orele 18).

OGLINDA CU DOUĂ FEȚE
rulează la Doina (orele 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45).

PENTRU UN PUMN DE DOLARI — cinemascop
rulează la Giulești (orele 15,30; 18; 20,30). Bucegi (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Flamura (orele 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30).

DENUNȚĂTORUL
rulează la Ferentari (orele 15,30; 18; 20,30).

DOCTOR PRĂTORIUS — cinemascop
rulează la Înfrățirea (orele 10; 16; 18,15; 20,30).

MONTPARNASSE 19
rulează la Buzești (orele 15,30; 18). Drumul Sării (orele 15; 17,30; 20).

DOAMNA DE PE ȘINE
rulează la Gloria (orele 9; 11,15; 13,45; 16; 18,15; 20,30).

CĂLĂREȚUL DEASUPRA ORAȘULUI
rulează la Unirea (orele 16; 18,15).

MOARTEA VINE PE PLOAIE
rulează la Tomis (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Volga (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).

PE GHEAȚA SUBȚIRE — cinemascop (ambele serii)
rulează la Flacăra (orele 15,30; 18).

BANDA DE LAȘI
rulează la Vitan (orele 15,30; 18; 20,30).

FRENCH CANCAN
rulează la Miorița (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45).

JANDARMUL DIN SAINT TROPEZ
și

JANDARMUL LA NEW YORK — cinemascop
rulează la Munca (orele 15,30; 19,15).

RELAXEAZĂ-TE DRAGĂ
rulează la Popular (orele 15,30; 18; 20,30).

PRINTRE VULTURI — cinemascop
rulează la Aurora (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21). Floreasca (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21). Rahova (orele 15,30; 18).

TIMIDUL
rulează la Arta (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45).

VIAȚA LA CASTEL
rulează la Moșilor (orele 15,30; 18; 20,30).

MOMENTUL ADEVĂRULUI
rulează la Cosmos (orele 15,30; 18; 20,30).

OMUL FĂRĂ PAȘAPORT — cinemascop
rulează la Cringași (orele 15,30; 18; 20,30).

RIO CONCHOS — cinemascop
rulează la Progresul (orele 15,30; 18; 20,30).

GIUSEPPE LA VARȘOVIA
rulează la Viitorul (orele 15,30; 18; 20,30).

GRADINI

COMPARTIMENTUL UCIGAȘILOR — cinemascop — rulează la Stadionul Dinamo (orele 20,30), Festival (orele 20,30).
ȘAPTE BĂIEȚI ȘI O ȘTRENGĂRIȚĂ — rulează la Doina (orele 20,30); Stadionul Republicii (orele 20,30).
DRAGOSTEA MEA — rulează la Capitol (orele 20,30).
PENTRU UN PUMN DE DOLARI — cinemascop — rulează la Bucegi (orele 20,30).
TRAGEȚI ÎN STANISLAS — rulează la Unirea (orele 20,30).
SOȚI ÎN ORAȘ — rulează la Expoziția (orele 20,30).
MOARTEA VINE PE PLOAIE — rulează la Tomis (orele 20,30).
BANDA DE LAȘI — rulează la Viitor (orele 20,30).
NU SÎNT DEMN DE TINE — rulează la Arta (orele 20,30).
SECRETUL CIFRULUI — rulează la Colentina (orele 20,30)
VIAȚA LA CASTEL — rulează la Moșilor (orele 20,30).
DACII — rulează la Progresul Parc (orele 20,30).
PRINTRE VULTURI — cinemascop — rulează la Aurora (orele 20,30). Rahova (orele 20,30).
DRAGOSTE ȘI PĂLĂVRĂGELI — rulează la Lira (orele 20,30).
COMPARTIMENTUL UCIGAȘILOR — cinemascop — rulează la Arenele Libertății (orele 20,30).
MONTPARNASSE 19 — rulează la Buzești (orele 20,30).

VINERI 7 IULIE

PROGRAMUL I

10.10 Curs de limba rusă. 16.30 Concurs cu public (reluarea emisiunii din 2 iulie). 17.40 Concert-ghicitoare (muzică din operă). 18.40 Antena tineretului: „Timpul liber la... modul optativ!" 21.05 Teatru radiofonic serial. Douăsprezece scaune de Ilf și Petrov. Seria a V-a. Două scaune, Nici un briliant. 22.45 Moment poetic. Poeme de Saint John Perse. 22.50 Variații briliante de Chopin.

PROGRAMUL II

9.00 Program interpretat de baritonul Tito Gobi și violoncelistul Pablo Casals. 9.30 Radioracheta pionierilor: „Întîlnire la 1 400 m altitudine". Scenariu științifico-fantastic de Leonid Petrescu. 10.15 Teatru radiofonic. Ciclul „Biografii romanțate". Anton Pann de Lucian Blaga. 18.00 Oaspeți ai emisiunii „Studioul tînărului interpret" în stagiunea 1966—1967: violonistul Petre Lefterescu, pianistul Albert Guttman și clarinetistul Stefan Pralea Blaga. 18.25 Figuri de lingviști și filologi români: Sextil Pușcariu. Prezintă prof. univ. Dimitrie Macrea, membru corespondent al Academiei. 18.40 Din cîntecele și dansurile popoarelor. 19.10 Curs de limba spaniolă. 19.45 Itinerar turistic românesc. 20.00 Opere prezentate în stagiunea 1966—1967: „Michelangelo" de Alfred Mendelsohn. 21.30 Radiomagazinul ascultătoarelor. 22.00 Pagini instrumentale. 22.15 Carnet plastic. Noutăți în domeniul arhitecturii și artelor plastice. 22.30 Simfonie în Sol major pentru pian și orchestră de Vincent D'Indy pe un cîntec francez de la munte. 23.22 Discuri inedite: Compozitori din epoca barocului muzical german.

VINERI 7 IULIE

18.00 Drumuri și popasuri — emisiune turistică realizată de Gh. Epuran. ● Buletinul circulației rutiere; 18.30 Pentru copii A.B.C. — De ce?; 19.00 Pentru tineretul școlar. Antologie școlară; 19.30 Telejurnalul de seară; 20.00 Studioul muzical. Muzică preclasică în castelul Kronborg (Danemarca); 20.30 Săptămîna; 21.00 Reflector; 21.15 Film artistic: Călătorul cu bagaj. (O producție a studiourilor sovietice); 22.52 Panoramic; 23.10 Telejurnalul de noapte.

AUSTRIA. Panorama Vienei deasupra căreia se profilează turnurile catedralei Sf. Ștefan

Lucrările sesiunii O.N.U.

Sesiunea extraordinară a Adunării Generale a O.N.U. a hotărît să-și suspende lucrările timp de o săptămînă, pentru a da posibilitate delegaților să procedeze la noi consultări.

În ședința de miercuri după-amiază, Abdul Rahman Pazhwak, președintele Adunării Generale, a făcut o declarație, în care a spus că, aproape în unanimitate, participanții la această sesiune au căzut de acord că situația din Orientul Mijlociu nu trebuie considerată ca „o confruntare limitată între două părți, ci o problemă de dimensiuni regionale, amenințînd să se extindă și în alte zone" și că a sosit momentul „cînd pacea trebuie statornicită în Orientul Mijlociu o dată pentru totdeauna". S-a convenit, de asemenea, în mod cvasiunanim că „nu poate fi sub nici un motiv admisă cucerirea de teritorii pe calea războiului" și s-a creat un larg consens că „suveranitatea politică și integritatea teritorială a statelor le dă dreptul să fie eliberate de amenințarea beligeranței".

În felul acesta se poate afirma că „sesiunea nu a fost inutilă", a încheiat vorbitorul, exprimîndu-și speranța că delegații vor fi în măsură să folosească timpul care a mai rămas „pentru a ajunge la ceea ce am putea numi un rezultat rodnic, în interesul păcii, în interesul organizației noastre".

O serie de vorbitori, care au urmat apoi la cuvînt pentru a da explicații asupra felului în care au votat, au opiniat, de asemenea, că delegații la sesiunea extraordinară trebuie să depună noi strădanii în direcția unei rezolvări pozitive a problemei în discuție.

Manifestîndu-și îngrijorarea față de situația la care s-a ajuns, reprezentantul permanent al Suediei, Svarker Astrom, a declarat că Adunarea Generală „nu trebuie să-și încheie lucrările pînă nu se va ajunge, într-o anumită măsură, la un acord". Un asemenea acord minim ar putea îmbrăca forma unei rezoluții, care, aprobînd încetarea focului, să ceară totodată secretarului general al O.N.U. trimiterea unui reprezentant special, care să contribuie la găsirea unei soluții a crizei din Orientul Mijlociu și care să raporteze Consiliului de Securitate.

Speranțe că vor fi făcute noi eforturi în vederea unei reglementări au mai exprimat reprezentantul Italiei, Piero Vinci, al Austriei, Kurt Waldheim, al Finlandei, Max Jakobson, și alții.

Au mai făcut intervenții și delegații altor țări, printre care: Sudan, Columbia, Iordania, Grecia, Arabia Saudită, Chile, Siria.

Lucrările sesiunii extraordinare a Adunării Generale vor fi reluate miercuri, 12 iulie.

Impasul „escaladării"

După o amînare de două săptămîni ministrul american al apărării McNamara efectuează o vizită de „informare" în Vietnamul de sud. Cercurile ziaristice din capitala americană pun această vizită în directă legătură cu presiunile pe care oficialitățile militare le fac asupra administrației în vederea trimiterii de noi trupe în Vietnam. Surse „bine informate" din Washington lasă să se înțeleagă că recomandările pe care le va face McNamara după turneul său de „evaluare" vor constitui baza unei analize guvernamentale „a întregului complex militar, politic și financiar legat de războiul vietnamez". Presupunerile privind rezultatele imediate ale tuturor acestor „analize" și „consultări" converg spre două eventuale decizii: trimiterea a încă 70—80 de mii de militari în Vietnam și sporirea impozitelor pentru continuarea mai intensă a intervenției. În acest sens s-a semnalat faptul că de pe acum s-a terminat instruirea în Texas a unui număr de cinci brigăzi gata să acționeze „în condițiile războiului vietnamez". Nu a scăpat atenției nici semnarea, la începutul săptămînii trecute, a decretului prezidențial privind alocarea a 21 miliarde dolari pentru procurarea de armament și echipament militar.

Presiunile exercitate de cercurile militare americane trebuie privite pe fondul impasului evident, accentuat, al faimoasei politici de „escaladare" a războiului. „Marea putere a lumii, Statele Unite, se găsește astăzi într-un grav impas în junglele asiatice și în plantațiile de orez ale Vietnamului de sud — scrie U. S. NEWS AND WORLD REPORT. — Războiul american a suferit un eșec strategic aproape total întrucît F.N.E. continuă să controleze 80 la sută din teritoriul țării. Uriașul dispozitiv militar american s-a împotmolit într-o mlaștină fără fund". Știrile venite în ultimele zile confirmă o dată mai mult că inițiativa se află în mîinile forțelor patriotice. Unitățile F.N.E. atacă pe toate fronturile. Chiar și în delta Mekong, relativ calmă în timpul sezonului uscat, încep să se desfășoare lupte la Can Tho și Tran Vinh. La Quang Tri, în nord, la Pleiku, în centrul țării, unitățile americane sînt supuse unei continue presiuni din partea Frontului Național de Eliberare. Trupele americane au bătut săptămîna trecută recordul în pierderile lor săptămînale, de altfel savant dozate și retușate în comunicatele generalului Westmoreland.

Continuarea agresiunii se vădește mereu mai costisitoare pentru Statele Unite atît pe planul pierderilor de vieți omenești, cît și pe cel al cheltuielilor bugetare. Prețul războiului se ridică actualmente la aproape 30 de miliarde dolari pe an. O sumă uriașă chiar în raport cu valențele economiei americane.

O asemenea situație determină o creștere a neliniștii și nemulțumirii în sînul opiniei publice din S.U.A. E simptomatică în această ordine de idei poziția exprimată de comisia politică a partidului republican. Într-o „carte albastră", republicanii acuză administrația că angajează America în sud-estul Asiei luîndu-și riscuri nelimitate: „Pînă unde sîntem gata să investim și să ne luăm riscuri spre a susține acest pretins interes în sud-estul asiatic? Acest război a devenit un veritabil coșmar care izolează S.U.A. În interiorul Americii el divizează opinia publică mai grav și mai profund decît oricare alt conflict de la războiul civil încoace".

Desigur, o asemenea luare de poziție a „statului major" republican nu poate fi desprinsă de motive electorale, în perspectiva viitoarelor alegeri prezidențiale. Ea demonstrează însă audiența de care se bucură în cercuri largi ale populației Statelor Unite ideea necesității de a se pune capăt aventurii americane în Vietnam.

Va trage Washingtonul concluzii raționale din analiza evoluției intervenției sale în treburile poporului vietnamez? Un lucru este limpede: continuarea politicii „escaladării" nu poate aduce nimic bun promotorilor ei. Ea nu face decît să accentueze impasul intervenționiștilor.

EM. RUCĂR

DIN VIAȚA TINERETULUI LUMII

După Seul și Pusan, Taegu, al treilea oraș ca mărime sud-corean, a devenit joi centrul unor puternice demonstrații studențești, organizate în semn de protest față de rezultatele recentelor alegeri prezidențiale. Aproximativ o mie de studenți, transmite corespondentul agenției France Presse, au manifestat pe străzile orașului, cerînd anularea alegerilor și organizarea unei noi consultări electorale. Importante forțe polițienești au fost mobilizate pentru împrăștierea demonstranților. Între studenți și poliție, precizează agenția citată, au avut loc puternice ciocniri.

Poliția marelui oraș brazilian Sao Paulo nu a reușit de două luni de zile să evacueze pe studenții de la Universitate, baricadați în cămine. Această acțiune de protest a studenților a fost inițiată ca răspuns la măsura autorităților de a sista primirile de noi candidați în învățămîntul superior. Marți, unități polițienești au înconjurat clădirea „rebelilor", au operat arestări, dar n-au reușit să înfrîngă rezistența studenților.

SUB AUSPICIILE ASOCIAȚIEI DE PRIETENIE ANGLIA-ROMÂNIA, la marea galerie de artă din orașul Warrington a fost organizată recent expoziția de fotografii „Mișcarea artistică de amatori din Republica Socialistă România", în care sînt expuse și obiecte de artă populară și costume naționale trimise de I.R.R.C.S. Expoziția s-a bucurat de succes și urmează a fi deschisă în continuare și în alte orașe.

Tot în Anglia, la Școala de pregătire a profesorilor din Great Yarmouth a fost prezentată o interesantă colecție de artă populară românească. În prezent, ea se află expusă la Școala superioară pentru fete din East Lexeham Norfolk.

Atacul de la Kisangani ● Chombe în capcană

La adăpostul nopții, avioanele s-au strecurat deasupra orașului Kisangani. Noaptea africană învăluia într-o tăcere adîncă așezarea de pe fluviul Congo, cunoscută în anii de frămîntări sub numele de Stanleyville. Străzile erau pustii, orașul părea lipsit de viață. Pe neașteptate, un semnal de alarmă: avioanele lansează parașutiști. Din înaltul cerului au început să coboare oameni înarmați. Complicii lor, aflați pe aeroport, i-au întîmpinat.

Dimineața, un comunicat transmis de oficialitățile din Kinshasa anunța intervenția mercenarilor străini împotriva orașelor Kisangani și Bukavu, afirmînd că în estul și nord-estul țării „situația este gravă".

De unde au pornit avioanele și cui aparțin ele? Cine sînt mercenarii lansați în miez de noapte? Cînd scriem aceste rînduri, întrebările așteaptă încă un răspuns precis. Primele informații din Kinshasa au fost sărace în amănunte. S-ar putea ca, între timp, evoluția evenimentelor să ofere clarificări. Oricum, cele întîmplate la Kisangani au reprezentat o surpriză numai în măsura în care nu fusese scontată aeropurtarea mercenarilor. În rest, acțiunea împotriva autorităților de la Kinshasa era previzibilă, succesiunea de comploturi din ultimele luni dovedind că adversarii președintelui Mobutu acționează cu febrilitate. Alegerea orașului nu este nici ea întîmplătoare: Kisangani a fost scena unor sîngeroase tulburări inspirate din aceeași sursă: Chombe. Probabil, și de astă dată s-a mizat pe resturile jandarmeriei katangheze dizlocate în această provincie.

La începutul săptămînii postul de radio Kinshasa dezvăluia amănunte în legătură cu un complot menit să răstoarne guvernul congolez. Etapele punerii în scenă proiectate de anturajul lui Chombe par a corespunde evenimentelor în curs de desfășurare. Momentul nr. 1: sabotajul economic în Katanga. Din coloanele ziarelor s-a putut afla despre diversiunile organizate în Katanga și care vizau aruncarea în aer a podurilor de cale ferată și scoaterea din funcțiune a sistemului de aprovizionare cu energie electrică. Complotiștii (unii de origine belgiană) au dinamitat podul de peste fluviul Lubudi și stîlpul de înaltă tensiune din apropierea orașului Lumumbashi. Actul următor din scenariu îl reprezenta încercarea de provocare a unei răscoale armate. Parașutiștii lansați la Kisangani au avut pare-se acest obiectiv. Ei au reușit să ocupe aeroportul orașului cu ajutorul unor militari dispuși să facă cauză comună cu Chombe.

Evenimentele de la Kisangani coincid cu o misterioasă afacere care a readus în actualitate pe fostul premier congolez Chombe. Întîmplările poartă pecetea stilului clasic al romanului polițist. Chombe acompaniat de proaspăta sa secretară (titulara fiind în concediu) a plecat de la Madrid spre faimoasa Palma de Majorca unde într-un hotel de lux avea în permanență rezervate cinci camere. O scurtă vacanță? Mai curînd o întîlnire de afaceri. Niște persoane dubioase și-au făcut apariția pe rînd. Belgieni, francezi și doi polițiști spanioli. Întreaga societate s-a deplasat 125 kilometri pentru a lua dejunul într-un restaurant rezervat protipendadei, a făcut o scurtă plimbare cu taxiurile prin Ibiza și — potrivit șoferilor — părea molipsită de bună dispoziție. Chombe și însoțitorii au urcat în avion. Nava aeriană pornită către Palma de Majorca și-a schimbat însă direcția de zbor. Întîmplările de la bordul avionului nu ne sînt cunoscute. S-a produs o „rebeliune"? Chombe a fost atras într-o capcană? Blonda secretară este cea care l-a adus pe Chombe în ceasul cel mai dramatic al carierii sale? Pilotul a transmis la sol un mesaj în care afirma că se află sub amenințarea unora din pasagerii săi. Avionul a aterizat în Algeria și soarta călătorilor este plasată sub semnul incertitudinilor. Kinshasa a cerut extrădarea lui Chombe condamnat la moarte de un tribunal militar congolez pentru înaltă trădare. Algerul nu a luat încă o hotărîre definitivă.

Protectorii lui Chombe luați prin surprindere speră să-i redea libertatea ex-premierului congolez. Patronii lui „Union Minière", generoși ca de obicei, ar fi dispuși să finanțeze o expediție pentru salvarea lui Chombe, dacă acesta va fi predat autorităților congoleze. Ar urma să se reediteze — cu ajutorul a 200 de mercenari — operațiunea prin care Mussolini a fost „recuperat" de către colonelul S.S., Skorzeny.

Știrile din Congo reflectă neliniștea autorităților. Starea excepțională a fost decretată pe tot cuprinsul statului. Comunicațiile aeriene cu alte țări au fost întrerupte. În legătură cu faptul că „coloniștii străini" din Bukavu au format grupuri armate care au trecut la atac, la Kinshasa s-a decis interzicerea intrării și ieșirii oricărui cetățean străin. Pentru străini s-au instituit restricții de circulație. Președintele Mobutu a denunțat în fața Consiliului de Securitate, printr-o scrisoare „agresiunea agenților imperialismului internațional". Să amintim că lansarea de parașutiști la Kisangani are loc într-un moment în care relațiile cu Bruxellesul au atins un punct critic. Fosta putere colonială dezaprobă orientarea președintelui Mobutu. Kinshasa acuză, la rîndul ei, pe belgieni de intenția de a redeschide drumul puterii lui Chombe. Acuzații au mai fost adresate și Portugaliei pentru sprijinul fățiș acordat aceluiași Chombe. Oare trebuie să căutăm la Bruxelles, Lisabona și, eventual, Salisbury pe inițiatorii actualelor evenimente de la Kisangani?

EUGENIU OBREA

● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT ● PE SCURT

● POSTUL DE RADIO PATET LAO a anunțat că în cursul lunii mai forțele patriotice laoțiene au doborît 14 avioane militare americane care atacau provinciile Saravane, Attopeu și Pasen Ao din Laosul de jos.

ÎN APROPIERE DE DACCA, Pakistanul de Est, se construiește o nouă capitală a țării. Numele ei va fi Ayoubnagar. Denumirea este legată de numele primului președinte al Pakistanului care a contribuit foarte mult la dezvoltarea părții de est a țării. Noul oraș va fi reședința Biroului permanent al Adunării Naționale pakistaneze și a organelor administrative ale Pakistanului de est. Guvernul își va muta sediul în viitor la Islanbad, a cărui construcție va mai dura cîțiva ani.

● PESTE 80 000 LUCRĂTORI în serviciile publice uruguayene au declarat joi o grevă parțială, cerînd sporirea salariilor cu 40 la sută. În același timp, menționează agenția Reuter care transmite știrea, capitala țării continuă să fie lipsită de publicații în urma grevei ziariștilor, declarată în semn de protest față de concedierea a peste 200 de lucrători de la 10 din cele 11 ziare care apar la Montevideo.

● AGENȚIA DE PRESĂ M.E.N. relatează că Irakul este de acord cu organizarea unei conferințe arabe la nivel înalt la o dată care urmează să fie stabilită. Potrivit surselor din Bagdad, președintele Irakului, Abdel Rahman Aref, urmează să viziteze capitala R.A.U. înainte de deschiderea conferinței.

Din nou „farfurii zburătoare..."

După cum relatează agenția REUTER, niște obiecte misterioase apărute pe cerul Angliei au fost văzute de sute de persoane pe o rază de 240 km. Unii au declarat că au văzut „farfurii zburătoare" în apropiere de Nottingham, în timp ce alții au văzut niște „globuri de foc" căzînd pe pămînt în sudul Angliei. Detașamente speciale de poliție au făcut cercetări în locurile indicate de martorii oculari, dar nu au găsit nimic.

Oficialitățile declară că „farfuria zburătoare", cu diametrul de 10 metri și de culoare argintie, văzută la Nottingham, ar fi putut să fie o iluzie optică. Este pentru prima oară că asemenea obiecte zburătoare sînt văzute deasupra Angliei.

● LA ULAN-BATOR a fost semnat un plan de colaborare culturală pe anul 1967 între R. P. Mongolă și R. D. Vietnam. Planul prevede extinderea colaborării dintre cele două țări în domeniul educației, culturii, artelor, presei și radiodifuziunii.

● CITÎND agenția cambodgiană de presă, agenția V.N.A. a transmis textul notei de protest remise de Ministerul Afacerilor Externe al Cambodgiei, guvernului Statelor Unite. Nota condamnă încălcarea spațiului aerian al Cambodgiei de către avioanele americane și sud-vietnameze, la 7, 13 și 14 iunie. Guvernul cambodgian, se spune în notă, protestează împotriva acestor acte agresive comise de aviația americano-saigoneză împotriva locuitorilor pașnici din regiunile de frontieră ale Cambodgiei și cere guvernului american să ia măsuri pentru a le pune capăt. Nota menționează că în cursul raidurilor au fost provocate pagube materiale și au fost rănite trei persoane civile cambodgiene.

● MIERCURI, PESTE 4 000 DE MINERI de la Browken-Heall — una din cele mai mari mine din lume producătoare de argint, cositor și zinc — au declarat o grevă de 24 de ore. Greviștii revendică îmbunătățirea condițiilor de muncă, reducerea zilei de lucru și majorarea salariilor.

● DUPĂ CUM TRANSMITE AGENȚIA C.T.K., la Praga a fost semnat un acord cu privire la schimbul de mărfuri și de plăți între Cehoslovacia și R. P. Chineză pe anul 1967. Acordul prevede creșterea în continuare a schimbului reciproc de mărfuri dintre cele două țări.

Reîntoarcere nedorită

Recent, referindu-se la Spania, ziarul NEW YORK TIMES scria: „Sate tăcute, abandonate, acesta este aspectul pe care îl oferă regiunile rurale din Castillia, Andalusia și Estramadura. Aceste sate pot fi cumpărate pe nimica toată, cu casele lor ferecate, cu circiuma, biserica și cimitirul lor". Acest tablou spaniol, destul de des înfățișat în paginile presei occidentale, reflectă situația creată în urma exodului populației. Cînd nu-și mai pot cîștiga existența prin locurile unde s-au născut, oamenii își iau traista-n băț și se duc încotro văd cu ochii. Localități întregi — mai ales rurale — rămîn pustii. Potrivit cifrelor oficiale, între 1961 și 1966, populația activă ocupată în agricultură a scăzut cu 621 000. Dacă în 1960 această populație reprezenta 41,3 la sută din numărul total al brațelor de muncă, în 1966 ea reprezenta doar 34,3 la sută.

Unii dintre cei ce părăsesc satele se opresc pentru a căuta de lucru în centrele industriale. O bună parte dintre ei însă emigrează în străinătate, mai ales în R.F.G., Elveția și în Benelux. Aici muncitorilor spanioli, ca și altor emigranți străini, le sînt rezervate meseriile puține și, după expresia săptămînalului parizian L'EXPRESS „cele mai grele, cele mai murdare". Emigranții pot fi găsiți în fundul minelor și în atelierele textile; ei fac toate muncile care nu cer nici o calificare, pe șantierele de construcții, în spitale, hoteluri etc.

E de la sine înțeles că în aceste condiții, și mai ales cînd sînt amenințați de spectrul șomajului, numeroși muncitori spanioli plecați în străinătate caută să se reîntoarcă în țară. Mulți dintre cei care vin în Spania cu prilejul sărbătorilor sau în concediu nu mai pleacă peste hotare.

Dar ce găsesc în țară? O situație economică „gravă", după cum a calificat-o însuși profesorul Quintana, director în Ministerul Comerțului din Spania. Potrivit lui Quintana, dintre toate țările Europei occidentale, Spania a cunoscut cele mai mari creșteri de prețuri, iar costul vieții a înregistrat o sporire anuală de 58,7 la sută. Deficitul balanței de plăți s-a mărit continuu, iar ritmul investițiilor în industrie și agricultură s-a încetinit. Datorită acestei situații, în loc să manifeste satisfacție și interes față de întoarcerea în țară a unor importante contingente de brațe de muncă, autoritățile se arată vădit îngrijorate. Miguel Garcia de Saez, directorul Institutului spaniol de emigrare, a declarat fără echivoc: „Dacă toți cei 1,2 milioane de muncitori spanioli care lucrează în străinătate s-ar întoarce dintr-o dată, ne-am afla în fața unei catastrofe. Nu sîntem pregătiți pentru un asemenea caz".

Reîntoarcerea emigranților îngrijorează însă nu numai autoritățile, ci și pe mulți spanioli rămași în țară, care văd în cei întorși concurenți primejdioși pentru propriul lor loc de muncă, cu atît mai mult cu cît muncitorii care au lucrat peste hotare sînt, în majoritatea cazurilor, mai bine calificați și obișnuiți cu un ritm de muncă mai intens. Felul cum sînt primiți foștii emigranți i-a dus pe aceștia la constatarea că se simt în propria lor țară „ca niște străini".

ION D. GOIA

FILIPINE. Forțele polițienești cercetează civilii din zona Luzon unde acționează unități de partizani

Un oraș doar pentru albi

Autoritățile rasiste din Republica Sud-Africană, aplicînd politica de apartheid, au hotărît să izgonească din orașul Sutterheim 6 000 de persoane de culoare și 300 metiși, numai pentru simplul motiv că rasiștii doresc să rezerve acest oraș exclusiv albilor. Celor 6 300 de oameni, victime ale unei măsuri inumane, li se „acordă" un an pentru a-și părăsi căminele și să „vîndă" (numai albilor) eventualele bunuri pe care le posedă, înainte de a se stabili în Bantustane.

Noua măsură arbitrară face parte dintr-un vast plan de creare în întreaga țară a unor regiuni populate numai de băștinași, denumite „bantustane" care nu sînt altceva decît niște adevărate lagăre de concentrare pentru negri.

Un proiect abandonat

Un comunicat comun franco-britanic informează că Franța a renunțat „din considerente de ordin financiar" la proiectul aflat în curs de negociere, privind construirea împreună cu Anglia a unui avion cu geometrie variabilă.

Renunțarea Franței la construcția în colaborare cu Anglia a avionului cu geometrie variabilă a fost obiectul a două ședințe ale guvernului britanic. După cîteva ore, ministrul apărării, Denis Healey, a făcut o declarație în Camera Comunelor în care a exprimat „marele regret" al guvernului britanic față de hotărîrea Franței. El a spus că guvernul examinează situația care a rezultat din hotărîrea franceză și consecințele pe care le-ar putea avea pe plan militar, industrial, strategic și în ce privește colaborarea eventuală cu alte țări. Guvernul britanic, a spus Healey, a autorizat firmele aeronautice britanice să continue studierea unor proiecte ale avionului cu geometrie variabilă.

În declarația sa, Healey s-a referit și la problema trupelor britanice dislocate în străinătate, relevînd că guvernul va face cunoscute hotărîrile sale privind angajamentele militare asumate în diferite părți ale globului înainte de vacanța parlamentară de vară.

Ciocniri în Sudanul meridional

La Khartum s-a anunțat oficial că în provinciile Kordofan și Darfour din Sudanul meridional au reizbucnit luptele intertribale. Potrivit unui comunicat difuzat de Ministerul de Interne, poliția a deschis foc. S-au înregistrat 14 morți și mai mulți răniți. Armata a intervenit pentru a sprijini poliția. Ulterior, luptele au fost reluate.

Consiliul de Miniștri al Sudanului, relatează agenția France Presse, s-a întrunit pentru a examina situația care s-a creat, hotărînd totodată, să trimită la fața locului doi membri ai guvernului pentru a face cercetări. S-a procedat de asemenea, la întărirea unităților de poliție și ale armatei.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii", Telefon 17.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii".